

Dahl: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne sige den højtærede Indenrigsminister Tak for det fremsatte Lovforslag, særlig Tak for den Maade, dette Lovforslag er opbygget paa; det er let overskueligt for baade Ejere og Lejere, og da det er en Lovgivning, som i høj Grad berører de enkelte Borgere, er det naturligt, at Loven gøres saa let overskuelig som muligt. Dette synes at skulle naas ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget er opbygget, idet Ændringsforslagene er indflettet i Loven om Leje fra 1937.

Det fremgaar saavel af den højtærede Ministers Fremsættelsestale som af Lovforslaget og Bemærkningerne dertil, at den Skærpelse, der er sket, har sit Udspring i de Forhold, vi nu engang er undergivet, og som vi skulde se at komme igennem ogsaa for Boligspørgsmaalets Vedkommende.

Bestemmelserne angaaende Varmebidrag er opbygget efter de Domme, der er afsagt af Boligretten; man søger at lovfæste den Praksis, der er indført, og i hvert Fald efter hvad jeg kan se, har man helt og holdent fulgt den i de senere Aar gældende Domspraksis. Der har længe været tiltrængt virkelige Retningslinier med Hensyn til Udgifterne ved Ejendommens Opvarmning.

Der er en enkelt Ting, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Naar det nu bliver Ejerne, der alene afgør, om der er den fornødne Plads til Opbevaring af Brændselet, eller om det er nødvendigt at opføre Tørveskure eller Opbevaringsrum af mere varig Karakter, og Udgifterne kan paalignes Lejere, maa det Spørgsmaal uvægerlig rejse sig, om det ikke var betimeligt, at Lejerne fik om ikke just Indseende med Indkøbet af Brændsel og den Maade, hvorpaa Brændselet opbevares, men at man dog gav Ejeren Pligt til over for Lejerne at dokumentere Rigtigheden af de af ham i Virkeligheden for Lejernes Regning truffne Dispositioner. Brændselomkostningerne er ikke mere noget helt ringe Beløb.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Opsigelse af Funktionærer staar der i Lovforslaget § 56, Stk. 2, at Funktionærer kan opsiges, naar deres Funktionstid udløber. Det er imidlertid ikke ualmindeligt, at denne Paragraf anvendes paa den Maade, at man, naar man skal skifte Ejendomsfunktionær, lader en Lejer i Ejendommen, som man gerne vil af med, overtage Funktionærposten for en kortere Tid, hvorefter Opsigelsesretten er i Orden fra Ejers

Side. Det forekommer derfor i hvert Fald mig, at man burde have den Begrænsning paa dette Omraade, at Opsigelsesretten ikke gælder de Funktionærer, der forud har været almindelige Lejere i Ejendommen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sammenlægning af Lejligheder giver man Kommunalbestyrelsen Ret til at skønne over det berettigede eller ikke-berettigede deri, og det bestemmes, at efter at Afgørelsen er faldet, gives der Lejeren 14 Dages Frist til Fraflytning. Det forekommer mig, at denne Frist er uhyre kort ansat; i Særdeleshed i en Tid, hvor det ikke er særlig let at skaffe sig Tag over Hovedet. Man maa vel forudsætte, naar der ikke kan opnaas Enighed mellem de to Parter, at saa er Lejeren i hvert Fald ikke indstillet paa allerede, naar Sagen rejses, at begynde at søge ny Lejlighed. Jeg kunde derfor tænke mig, at denne Frist blev forlænget noget ud over de 14 Dage, der her er Tale om.

Hvad angaar Spørgsmaalet i § 73 i om de enligt stillede, forekommer det mig, at den Udformning, Bestemmelsen har faaet, giver let Adgang til Omgaaelser. Det hedder i § 73, at hvor Forholdene efter Kommunalbestyrelsens (i København Magistratens) Skøn taler derfor, kan denne bestemme, at enlige Personer, der ikke tidligere har haft selvstændig Lejlighed, ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa afslutte Lejemaal om en Beboelseslejlighed i Kommunen paa 2 Værelser og derover til udelukkende Bolig for sig selv. Det betyder, at de, der har haft et enkelt Værelse med Køkken, en 1 Værelses Lejlighed, i Realiteten har Ret til at udvide deres Beboelsesrum til at omfatte en 2 Værelses Lejlighed. Gangen i Sagerne kan altsaa blive den, at man først lejer sig en 1 Værelses Lejlighed, hvorefter man har Adgang til at leje en 2 Værelses Lejlighed. Det vil vel i en bolignap Tid som denne ikke være særlig formaalstjenligt at lade denne Formulering blive staaende i Lovforslaget ved den endelige Vedtagelse.

Endelig er der Spørgsmaalet om de 2-Lejligheders Huse, som stadig væk ikke er undergivet Opsigelsesbestemmelserne. De 2-Lejligheders Huse er en ikke ringe Del af vor Boligmasse, og det forekommer mig, at det egentlig burde være muligt at føre ogsaa denne Del af Boligmassen ind under den almindelige Regel for Opsigelser. Der kan ganske vist indvendes et og andet herimod for de 2-Lejligheders Huse, men i en Tid som denne, hvor vi paa saa mange Omraader